

DEMÉNY PÉTER

Híd

*Szembejött a híd
egy éjszaka a Körösön,
mentünk át adyzva, zsidózva,
állt körülöttünk Várad, vagy
inkább elterült,
végre egy város, gondoltam magamban, én,
aki egy másiktól jöttem, meg egy
harmadiktól, egy negyediktől, de
a Kacsóh lányok itt fogadták a
huszártiszteket, és egy nagy költő
itt vetette magát a bűnbe és a
tehetségbe, nem értettem magam, ilyenek
a legjobb pillanatok, a híd nem tágított,
engem akart, minket, Várad volt
nagyon, semmi relativitás.*

DEMÉNY PÉTER (1972, Kolozsvár) költő, író, a Látó szerkesztője. Legutóbbi kötete: Vadkanragyogás (kisregény, Lector kiadó, Marosvásárhely, 2017). Marosvásárhelyen él. Méray-díjas (2001), Déry Tibor-díjas (2012).

Szirének

*Volt egy Várad, még nagyon
régén, még nem keseredett
meg a méz, nem édesült meg a
fogamban az a sok minden, valami
üzlet fölött laktunk egy albérletben, és
még nem kötöttem magam az
árbochoz: minden szirént meg
akartam hallani. Egy gangon kellett
bemenni, úgy emlékszem, de talán
nem jól, ki tudja, csak az biztos, hogy
tizenöt éve volt, a lifetime
ago.*